

PROGRAMSENSORRAPPORT 2018

MASTERPROGRAMMET I ADMINISTRASJON OG ORGANISASJONSVITENSKAP (ADMORG), UNIVERSITETET I BERGEN

INNLEDNING: OPPDRAG OG PREMISER

Dette er den fjerde rapporten fra nåværende programsensor, undertegnede Jostein Askim og den avsluttende rapporten for oppnevningssperioden 2015 til 2018.

Jeg er blitt bedt om å vurdere om instituttet har tatt hånd om utfordringer trukket frem i tidligere rapporter. Fokus er på programnivået og ikke primært enkeltkursnivå (som er nærmere dekket i rapporten fra 2016); kurs omtales i denne rapporten ut fra deres rolle i programmet.

ADMORG er i en prosess med å revidere sitt MA-program, på grunnlag av eget utviklingsarbeid, tilbakemeldinger fra studenter og programsensorrappporter. Bestillingen fra instituttet til denne rapporten var å oppsummere tidligere rapporter og vurdere både programmet slik det er per dato og planene som foreligger for revisjon.

DATAGRUNNLAG

Det er begrenset nytt datagrunnlag for denne programsensorrappporten i forhold til de foregående. Jeg har blitt tilsendt gjennomføringstall for kursene (resultatstatistikk) og lenker til nye kurs/kursbeskrivelser. Instituttet gjennomførte ingen kursevalueringer høsten 2017. I øvrig er derfor grunnlaget programsensorrappportene for årene 2015-17 med tilhørende datagrunnlag (se nevnte rapporter).

Rapporten er forelagt instituttets undervisningsleder og administrasjon i utkastets form for å rydde unna misforståelser og faktiske feil. Vurderingene står for programsensors regning.

PROGRAMMETS PROFIL

AORG har gjennomført to endringer i masterprogrammet i løpet av årene 2015-18, og planlegger en tredje i 2019. De omtales nærmere under. Alle endringene er i tråd med endringsbehov fanget opp i programsensorrapportene for perioden, som igjen i stor grad gjenspeiler synspunkter fra vitenskapelig stab, studenter og administrativt ansatte. I 2016 og 2017 ble disse endringene planlagt på instituttet med henvisning til behov for å styrke profesjonsprofilen i programmet.

Når det gjelder teorikurs, har AORG nylig gjort en endring. Til og med 2016 ble studentene tilbudt ett teorikurs på 15 SP (AORG 320). Fra og med 2017 er dette kurset erstattet med to teorikurs på 10 SP, et om organisasjonsteori (AORG320A) og et om offentlig politikk (AORG322A).

En tilsvarende endring er gjort for metodekurs. Til og med 2016 ble studentene tilbudt ett metodekurs på 15 SP (AORG321). Fra og med 2017 er dette kurset erstattet med to metodekurs på 10 SP, et om kvalitativ metode og vitenskapsteori (AORG323A) og et om kvantitativ metode (AORG321A).

Når det gjelder kvantitativ metode, pekte programsensorrappporten for 2017 på at instituttet ikke har obligatorisk seminarundervisning for øvelse i praktiske metoder og programmer for databehandling. Nåværende kursbeskrivelse for AORG321A tyder på at dette fortsatt er tilfelle. Det er etter mitt syn en svakhet; sammenlignbare masterprogrammer i statsvitenskap som jeg kjenner til har slik obligatorisk seminarundervisning. Som det står i programsensorrapporten for 2017 (s. 2): Praktisk metodelære uten seminarundervisning er en krevende modell; svært mye av læringen overlates til studentene.

Den tredje endringen berører kritiske bemerkninger fra programsensorrapportene i perioden om at masterprogrammet i tillegg

inneholder 30 SP i masteroppgaveforberedende arbeid, fordelt på AORG 322 Forskningsdesign (15 SP) og AORG 323 Forskningsfelt (15 SP). Disse to kursene har studentene tatt i sitt andre semester, innenfor instituttets forskergrupper. Slik har instituttet i realiteten opprettholdt en masteroppgave på 90 og ikke 60 SP (hvilket var instituttets modell før kvalitetsreformen). Fra 2019 skal AORG 322 Forskningsdesign bestå mens AORG 323 Forskningsfelt legges ned og erstattes med tre eller fire kurs med tematisk avgrensning, arbeidstitulert «State of the art»-kurs.

Det foreligger per dags dato ikke detaljerte beskrivelser av de nye «State of the art»-kursene (kun en kortfattet beskrivelse av ett av dem). Kursene skal utvikles våren 2019. Jeg mener at det å erstatte feltkurset med nye tematiske kurs er en heldig utvikling, helt i tråd med endringsbehov påpekt i tidligere rapporter og med instituttets strategiske ønske om å styrke programmets profesjonsprofil. Siden kursene ennå ikke er utviklet, vil jeg likevel gjenta forbeholdet nevnt i programsensorrapporten fra 2017 (s. 2): «Dersom ... instituttet reelt oppretter nye teorikurs knyttet til områder der de ansatte har ekspertise, tilbyr kursene jevnlig og gir studentene valgmuligheter, vil programmets profesjonsprofil styrkes. ... Instituttet bør unngå at «State of the art»-kurset blir et opplæringselement som er for sterkt knyttet til det som til enhver tid (tilfeldigvis) er de ansattes faglige interesser og prosjekter og for lite innrettet mot å gi studentene valg mellom gode, strukturerte og reelle kurs om fagets teorier».

ANDRE MOMENTER TIL OPPFØLGING

I tillegg til programmets faglige profil vil jeg nevnte følgende momenter fra programsensorrapportene i perioden; dette er momenter som etter mitt syn bør få oppmerksomhet i instituttets videre arbeid med MA-programmet:

- Potensialet for samarbeid mellom AORG og naboinstituttet Institutt for sammenlignende politikk om metodeundervisning virker ikke å være konkret utredet eller utprøvet
- Intern informasjonsflyt: Vitenskapelig ansatte med emne-/kursansvar bør ta mer ansvar for å kjenne til og spre informasjon til studentene
- Admorg har relativt svake tall på gjennomføring; kandidatproduksjonen er lav ift opptaksrammer og mange gjennomfører på overtid.

OM PROGRAMSENSORORDNINGEN

Instituttet har oppfordret meg til å gjøre noen refleksjoner om programsensorordningen. Fra mitt ståsted fungerer ordningen godt. Instituttet har gjennomgående vært imøtekommende og effektive for å legge til rette for programsensorarbeidet og sammenfallet i tid med instituttets eget arbeid med revisjon av programmet har gjort programsensorarbeidet meningsfullt.

AVSLUTTENDE KOMMENTAR

Admorg-masterprogrammet har hatt og har fortsatt en sterkere forskningsprofil enn sammenlignbare programmer, i og med at studentene er integrert i forskergrupper og bruker mer enn halve tiden på programmet på egen masteroppgave. Men det er i løpet av årene 2015 til 2018 gjennomført endringer i MA-programmet som i sum utgjør en betydelig revisjon i den retningen instituttets ledelse har signalisert: En styrking av profesjonsprofilen, forstått som en bredere innføring i fagets emner og metoder, rettet mot arbeid utenfor forskning.

Oslo, 19.3.2018

Jostein Askim